WESOŁE CHWILE Z PĘDZELKIEM

Jesienne wydanie gazetki dla dzieci i rodziców

Wydanie
46/10/2022

W numerze między innymi:

- *Porady adaptacyjne*
- *Jesienne przepisy na gotowanie z dzieckiem*
- *Mamo tato pobaw się ze mną*
- *Jak wspierać i rozwijać kreatywność u dziecka?*

Przedszkole nr 192 Wesoły Pędzelek
03-183 Warszawa ul. Liczydło 3a
Tel./fax 22 811 90 40

03-142 Warszawa ul. Dionizosa12
Tel./fax 22 614 36 89
www.przedszkole192.warszawa.pl

Jesień to najpiękniejsza pora roku. Kolorowa, szeleszcząca liśćmi i bardzo zmienna. Wieczory bywają zimne, ale w ciągu dnia możemy z przyjemnością poleżeć na trawie, zająć się zbieraniem kasztanów, żołędzi i orzechów. Później, gdy jesień na dobre u nas zagości, zachwyci nas różnokolorową paletą barw na drzewach. Wspólne spacery będą ucztą dla oczu. Ale najwięcej radości sprawi nam na pewno chodzenie po ścieżce zasypanej liśćmi, szuranie, a nawet wzajemne obrzucanie się nimi. Wieczory zaś uprzyjemni wspólne czytanie jesiennego wydania naszej gazetki .....

Zapraszamy!

„Jesienna kołysanka" Renata Szczypior

1.Jesień kołysankę śpiewa,
złote liście lecą z drzewa,
w norce mała myszka chrapie,
i przez sen się w uszko drapie.

Ref: Luli laj, luli laj, luli luli, laj. 2X

2.Jesień kołysankę śpiewa,
kasztanowy ludzik ziewa.
Skoczył szybko do łóżeczka
do łóżeczka z pudełeczka.

Ref: Luli laj, luli laj, luli luli, laj. 2X

3.Jesień kołysankę śpiewa
złote liście lecą z drzewa.
Jeden liść to jeden sen,
tak się pięknie kończy dzień.

Ref: Luli laj, luli laj, luli luli, la

Link do piosenki:
https://www.youtube.com/watch?v=Eafzj4KmPQE

https://i2.wp.com/www.martapisze.pl/wp-content/uploads/2017/09/wood-fall-colors-maple.jpg?resize=1140%2C622&ssl=1

https://img.freepik.com/darmowe-zdjecie/piekne-autumn-leaves-na-jesieni-czerwone-tlo-sunny-daylight-pozioma-tonowania_1220-1662.jpg?w=2000

JESIENNE ZAGADKI

Co to za miesiąc, który niesie:|
grzyby i wrzosy liliowe w lesie,
w sadach soczyste jabłka czerwone,
a także pierwszy szkolny dzwonek.
(wrzesień)

W lesie go spotykasz i dziwisz się srodze,
bo on nosi kapelusz na swojej jednej
nodze. (grzyb)

Co to za kłębuszek- w liściach sobie leży?
Ma on długie kolce, nazywa się...(jeżyk)

Jesienią w sadzie dojrzało,
Rumiane, okrągłe zapachniało
Niedaleko od drzewa pada,
Każdy je z ochotą zjada. (jabłko)

Skacze po lesie, z wielkiej uciechy
że ma w spiżarni smaczne orzechy.
Zebrała je jesienią, gdy drzewa na złoto się
rumienią. (wiewiórka)

Co tak w szyby dzwoni?
Kiedy chmurka łzy roni?(deszcz)

Opracowała A.I

Jak wspierać i rozwijać kreatywność u dziecka?

Każde dziecko ma w sobie gen kreatywności. Niezwykle ważne jest, abyśmy wspierali nasze pociechy w pielęgnowaniu tego pięknego daru.

Zadawaj niebanalne pytania

Rodzice uwielbiają sprawdzać wiedzę swoich dzieci. Pytając "ile jest dwa razy dwa" oczekujemy tylko jednej, właściwej odpowiedzi. Takie pytania nie pobudzają potencjału twórczego dziecka. Zadaj dziecku otwarte pytanie, na które będzie mogło wymyślić wiele rozwiązań, na przykład "Czy można dotknąć tęczy?"

„Twórcze myślenie to nie szukanie jedynej, słusznej odpowiedzi, ale poszukiwanie wielu sposobów na rozwiązanie tego samego problemu. Nie musimy od razu oceniać, który z tych sposobów jest najlepszy. Zamiast tego porozmawiajmy co stanie się gdy użyjemy danego rozwiązania. Każde z nich może okazać się równie dobre."

Łącz, mieszaj, łam zasady

Aby wyrwać zamknięty ze schematów umysł czasem trzeba zrobić coś naprawdę szokującego, a czasem… po prostu założyć do pracy dwie różne skarpetki. Twój maluch może być zszokowany, że jego poważny rodzic ubiera się tak nierozważnie. Zrozumie również, że zastaną rzeczywistość możemy kształtować według swoich potrzeb i ogranicza nas wyłącznie nasza wyobraźnia. Możemy używać przedmiotów w zupełnie nowy sposób niż ich pierwotne zastosowanie.

„Kreatywne myślenie pozwala na wyciągnięcie doświadczenia z jednej dziedziny i zastosowania jej w zupełnie nowym środowisku. Aby pomóc swojemu dziecku wyjść poza wyuczone schematy możemy poprosić je na przykład, aby wymyśliło 10 nietypowych zastosowań dla kubła na śmieci."

Pozwól sobie na błędy

Dla najmłodszych dzieci to właśnie rodzic jest wyznacznikiem tego jak powinno się zachowywać. Jeśli nigdy nie pozwalamy sobie na błędy i zawsze postępujemy według sprawdzonych rozwiązań, jest duża szansa, że nasze dziecko nie będzie miało treningu pozwalającego na kreatywne myślenie. Aby śmiało wypowiadać swoje pomysły trzeba mieć poczucie, że nie będą one narażone na krytykę. Pokaż dziecku, że mylenie się jest naturalnym procesem myślenia i wszystkim się to zdarza. Pozwól sobie na eksperymenty i błędy w towarzystwie dziecka, pokazując mu jednocześnie, że nie są one takie straszne i prowadzą do wypracowania lepszych rozwiązań.

„Kreatywność to wypadkowa wyobraźni, wiedzy i chęci rozwiązania danego problemu. Jednak bez sprzyjających warunków zewnętrznych nawet najbardziej kreatywne dziecko nie będzie mogło rozwinąć swojego potencjału. Dziecko musi wiedzieć, że nawet najbardziej zwariowane pomysły spotkają się z naszym szacunkiem i zainteresowaniem."

Nie poprawiaj

Jako rodzice chcemy, aby nasz maluch odniósł sukces i dlatego w dobrej wierze poprawiamy go i nieustannie doradzamy. Badania pokazują jednak, że dzieci są mniej kreatywne jeśli narzuca im się lepsze rozwiązanie.

„Zamiast poprawiać zadajmy pytanie – A jak jeszcze inaczej można rozwiązać ten problem? lub Jak jeszcze można narysować dinozaura?"

Pochwała nudy

Nuda to przyjaciel kreatywności. Jeśli dziecko nie będzie miało co ze sobą zrobić, jego umysł zacznie poszukiwać rozrywki w bardziej niekonwencjonalny sposób. Czas wolny od zajęć i obowiązków pobudza twórczość. Podczas swobodnej zabawy lub nudzenia się mózg może “odetchnąć” i przeorganizować zebrane wcześniej informacje dochodząc do nowych wniosków.

„Nie organizujmy dzieciom całego dnia i nie podsuwajmy gotowych zabawek lub tabletów gdy zaczną narzekać na brak zajęć. Sfrustrowany malec w końcu sam uruchomi wyobraźnię i wymyśli dla siebie zabawę.”

Szukajcie mądrych inspiracji

Kreatywni ludzie to ludzie ciekawi. Szukają inspiracji w świecie przyrody oraz w różnych dziedzinach sztuki i nauki. Zadbaj, aby Twoje dziecko miało styczność ze światem sztuki, muzyki czy technologii. Organizowane przez muzea i różne instytucje warsztaty dla dzieci otworzą im oczy na świat oraz pokażą w jaki sposób myślą wybitni naukowcy i artyści.

„Podczas wizyty w muzeum możecie konsumować sztukę w niestandardowy sposób. Poproś dziecko, aby przez 5 minut postarało się przekonać zwiedzających, że i ono jest częścią oglądanej wystawy.”

Mądry czas przed monitorem

Nie traktujmy nowoczesnej technologii jak wroga. Tablet czy komórka to tylko narzędzia i mogą stać się niezastąpionym instrumentem do rozbudzenia pasji dziecka. Aby wspomóc rozwój dziecka naucz je mądrze używać internetu, np. poprzez oglądanie kanałów, na których starsze dzieci uczą rysunku czy tańca.

„Internet stwarza niedostępną dla wcześniejszych pokoleń możliwość dotarcia do artystów, poznania ich warsztatu i bezpośredniego uczenia się od nich. Pokaż dziecku jak dotrzeć do wartościowych treści oraz jak zastosować zdobytą wiedzę w praktyce.”

Biografia: „ Jak rozwijać kreatywność?’- Fabryka Wyobraźni endo.pl

Opracowała M.S.

Obchody z okazji Święta odzyskania Niepodległości przez Polskę

104 lata temu, 11 listopada, Polska odzyskała niepodległość. Owe święto narodowe nawiązuje do czasu zakończenia I wojny światowej w 1918 r. i odzyskania niepodległości przez Polskę po 123 latach zaborów. Józef Piłsudski na początku listopada 1918 r. został wypuszczony z więzienia w Niemczech i 10 listopada przybył do Polski. Jedynie dzień później Rada Regencyjna przekazała mu całą władzę wojskową i cywilną obejmując tym samym tytuł Naczelnika Państwa. Dzień 11 listopada jest datą umowną odzyskania niepodległości przez Polskę i uwolnienie się z rąk zaborców.

Od 1937 r. celebrujemy święto Odzyskania niepodległości przez Polskę i z tej okazji w wielu miejscach szczególnie w głównych miastach Polski organizowane są parady, marsze czy biegi niepodległościowe. Tego dnia Polacy łączą się w duchu patriotycznym, by upamiętnić ten szczególny dzień dla Polski. W całej Polsce wywieszane są symbole narodowe takie jak flagi oraz godła państwowe. Są one zawieszane na balkonach, w oknach czy na ulicach. Tego dnia możemy usłyszeć w wielu większych i mniejszych miejscowościach hymn narodowy, którym jest Mazurek Dąbrowskiego. Każdego roku organizowany jest także marsz niepodległości, który organizowany jest w stolicy.

Tysiące Polaków, młodzi, starsi, całe rodziny, dzieci z flagami, biało-czerownymi opaskami, symbolami narodowymi idą tego dnia ulicami Warszawy by uczcić tak ważny dla każdego patrioty dzień, w którym uwolniliśmy się z rąk zaborców. Dzień 11 listopada jest również okazją, by świętować niepodległość w sportowy sposób. W wielu miejscach w kraju organizowane są biegi niepodległościowe na krótkie jak i dłuższe dystanse. Tego dnia nieważne jest miejsce na podium a samo wzięciu udział w zawodach sportowych upamiętniających to ważne święto.

Dzień 11 listopada jest dniem wolnym od pracy, w którym to możemy celebrować, każdy na swój sposób odzyskanie niepodległości. Dzień niepodległości jest także związany z wypiekami rogalów świętomarcińskich w Poznaniu. Choć to poznańska kultura, możemy skosztować rogala w niemal całej Polsce.

Opracowała: P.K.

Adaptacja dzieci w przedszkolu

Dziecko kończące 3. rok życia wkracza w nową fazę rozwojową nazywaną średnim dzieciństwem. Jest to okres w życiu dziecka od 3 do 6 roku życia i stanowi czas, w którym przygotowuje się do podjęcia roli ucznia.

Charakterystyczną zmianą w tym okresie jest m.in. zmiana w kontaktach z rówieśnikami. Najbardziej widoczna jest w zabawie, podczas której dzieci zaczynają wchodzić w interakcje z innymi dziećmi, podejmują współpracę, planują zabawy, co prowadzi do nawiązywania przyjaźni. W ten sposób dziecko zdobywa doświadczenie bardzo ważne w tym okresie jego rozwoju.

https://bycblizej.pl/wp-content/uploads/2019/08/its-the-island-life-for-me-3.png

Koniec trzeciego roku życia to również czas, kiedy Wasze dziecko nabywa tzw. **dojrzałość przedszkolną**– czyli pewien stopień rozwoju fizycznego, psychicznego oraz społeczno-emocjonalnego i jest uzależniona od tego, jak rozwijało się dziecko we wcześniejszych etapach. Warto więc wiedzieć, że nie każdy trzylatek osiągnie stopień rozwoju równy jego wiekowi. Wynika to bowiem z tego, że każde dziecko jest jedyne w swoim rodzaju oraz że tempo w jakim się rozwija jest różne – jeden trzylatek szybciej się czegoś nauczy, a inny tę samą umiejętność opanuje trochę później.

Jak przygotować dziecko do przedszkola

- Poświęć czas, aby dziecko mogło oswoić się z myślą, że idzie do przedszkola (wyjaśnij swojemu dziecku, że niedługo zostanie przedszkolakiem i co to dla niego oznacza).
- Pokaż zalety przedszkola (nowe zabawki, nowi koledzy, pani nauczycielka, która zna dużo zabaw).
- Pozytywnie myśl o placówce, informuj dziecko, że w przedszkolu będzie spędzało czas z innymi dziećmi bez rodziców.
- Ćwicz z dzieckiem czynności samoobsługi w formie sprawiającej mu radość\
- Zapoznaj dziecko wcześniej z przedszkolem.
- Opowiedz mu o własnym pobycie w przedszkolu.
- Zrób z dzieckiem razem zakupy do przedszkola.
- Przygotuj wygodne ubranie, tak by nie miało kłopotu przy wkładaniu, zapinaniu.
- Nie obiecuj dziecko nagrody, za to że pójdzie do przedszkola.

Warto zwrócić uwagę na pewne zachowania waszego dziecka, które mogą ułatwić adaptację w przedszkolu, a są nimi:

- dziecko dobrze znosi nieobecności mamy np. :
  - zostaje pod opieką innych członków rodziny
  - nie płacze gdy tylko nie widzi mamy.
- dziecko z własnej inicjatywy oddala się od mamy, nie trzyma się kurczowo jej ręki np. będąc na spacerze dziecko idzie w stronę innych dzieci, które wzbudzają zainteresowanie, nie oglądając się za mamą.
- wykazywanie chęci zabawy z innymi dziećmi – np. będąc na spacerze czy placu zabaw, maluch wyraża zainteresowanie innymi dziećmi, chce się z nimi bawić (należy pamiętać, że bawienie się osobne, lecz w grupie innych dzieci, również jest formą zabawy i kształtuje późniejszą chęć wspólnej zabawy).

https://przyszloscdladzieci.org/wp-content/uploads/2021/08/Akcja-ADAPTACJA-768x960.png

Opracowała A.Ch

Mamo, Tato upieczmy razem muffinki dyniowe

Jesień za oknem, wieczory stają się coraz dłuższe… to idealny moment na rodzinne spędzanie czasu w kuchni. Jednym z pomysłów na wspólne gotowanie jest wykonanie domowych babeczek dyniowych, które swoim zapachem i smakiem wprowadzą nas w jesienny nastrój :)

Potrzebne składniki:

- ***Babeczki***

400 g mąki pszennej
500 g gotowanej pulpy z dyni*
130 g masła
200 g drobnego cukru
5 dużych jaj
3 łyżeczki proszku do pieczenia

- ***Lukier***

łyżka soku ze świeżo wyciśniętej cytryny
pół szklanki cukru pudru

Dodatkowo:

20 papilotek do babeczek o wymiarach 3,5 x 7 cm
duża forma na muffiny (ja piekłam w formie na 12 gniazd w dwóch turach)

Muffiny dyniowe

**Obierz dynię, wydrąż z gniazda nasiennego i wytnij miąższ. Pokrój na kawałki i gotuj pod przykryciem na małym ogniu do momentu aż dynia zmięknie. Zblenduj na gładką masę. Wszystkie składniki powinny być w temperaturze pokojowej.*

Masło, cukier i pulpę z dyni podgrzej lekko do rozpuszczenia masła i wymieszaj. Ostudź.
Mąkę przesiej z proszkiem do pieczenia do miski. Umyj jajka, oddziel żółtka od białek.
Żółtka dodaj do mąki. Dodaj ostudzoną masę dyniową i miksuj do połączenia się składników.
W osobnej misce ubij białka na sztywną pianę. Dodaj pianę do ciasta i wymieszaj lekko szpatułką do połączenia składników.
Nagrzej piekarnik do 180 stopni z termoobiegiem.
Wlewaj (dość rzadkie) ciasto do papilotek umieszczonych w otworach formy tak, by zostawić około 1 cm luzu w papilotce.
Piecz babeczki 25 minut.

Lukier

W trakcie pieczenia babeczek przygotuj lukier. Wyciśnij pełną łyżkę soku z cytryny i dobrze wymieszaj z cukrem pudrem. Nie ma potrzeby ubijania lukru.
Babeczki polewaj lukrem dopiero, gdy ostygną. Ja wolę dodać tylko odrobinę lukru, jednak podana ilość starczy Ci na pokrycie wszystkich babeczek.

Źródło: https://aniagotuje.pl/przepis/najlepsze-babeczki-dyniowe

Wspomaganie rozwoju dziecka autystycznego w przedszkolu

Autyzm to zaburzenie rozwojowe, które pojawia się we wczesnym dzieciństwie, zwykle przed upływem 3 roku życia. Występuje u 15-ga dzieci na 10 000 urodzeń, zdecydowanie częściej u chłopców niż u dziewczynek. W niektórych przypadkach autyzm ujawnia się już u dzieci w wieku niemowlęcym. Dzieci te nie nawiązują kontaktu wzrokowego, nie odwzajemniają uśmiechu, bronią się przed dotykiem, nie lubią przytulać się do osób bliskich, często wpatrują się w przestrzeń.

https://www.pfron.org.pl/fileadmin/News/Oddziały/kujawsko-pomorski/2021/04_kwiecien/Kwiecien_miesiacem_autyzmu/autyzm-512x350.jpg

U większości dzieci dotkniętych autyzmem problem staje się widoczny około drugiego roku życia dziecka, gdy ujawniają się zaburzenia mowy, brak umiejętności zabawy, nawiązywania kontaktów społecznych.

Różnice miedzy dziećmi autystycznymi są ogromne. Niektóre, z mniejszym stopniem autyzmu, mogą okazywać tylko niewielkie opóźnienie mowy i większe problemy w kontaktach ze środowiskiem. Mogą mieć przeciętnie lub ponadprzeciętnie rozwiniętą mowę, lecz maja kłopoty z wyobraźnią, lub ze współuczestniczeniem w grze z rówieśnikami. Inne dzieci, z większym stopniem autyzmu, mogą potrzebować pomocy w codziennym funkcjonowaniu, jak przejście przez ulicę lub zrobienie zakupów.

Wskazania do pracy z dzieckiem:

- intensywna praca nad rozwojem umiejętności dnia codziennego przez naśladowanie
- wdrażanie do większej samodzielności w zakresie czynności samoobsługowych
- konsekwentne wymaganie od dziecka spełniania poleceń, nie wyręczanie go w działaniu
- usprawnianie oraz wydłużanie czasu umiejętności koncentracji uwagi
- stymulacja polisensoryczna ze szczególnym zwróceniem uwagi na wzrok
- somatognozja: kształtowanie poczucia schematu własnego ciała i orientacji w przestrzeni
- uczestnictwo w terapiach Weroniki Sherborn, Metodzie Dobrego Startu
- terapia logopedyczna
- przerywanie stereotypowych zabaw
- ćwiczenia relaksacyjne

poszerzanie zestawu ćwiczeń o zabawy ruchowe, muzyczno-ruchowe oraz wzbogacanie zestawu pomocy dydaktycznych o nowe atrakcyjne i nieznane dziecku

Głównym celem edukacji dziecka z zaburzeniami autystycznymi jest rozwijanie jego autonomii, jego personalizacja i socjalizacja, a także - w ramach posiadanych przez niego realnych możliwości - wyposażenie w takie umiejętności i wiadomości aby :

- *mógł porozumiewać się z otoczeniem w jak najpełniejszy dla siebie sposób, werbalnie lub pozawerbalnie*
- *zdobył maksymalną niezależność życiową w zakresie zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych*
- *był zaradny w życiu codziennym adekwatnie do własnego, indywidualnego poziomu sprawności i umiejętności oraz miał poczucie sprawczości*
- *mógł uczestniczyć w różnych formach życia społecznego, znając i przestrzegając ogólnie przyjętych norm, zachowując przy tym prawo do swojej inności*

https://wpsp.pl/wp-content/uploads/2021/03/Autyzm-2021.jpg

W związku z powyższym do zadań przedszkola należy :

1. Tworzenie właściwych warunków, niezbędnych do zapewnienia komfortu psychicznego, poczucia bezpieczeństwa i akceptacji, nawiązanie pozytywnego kontaktu emocjonalnego nauczyciela z dzieckiem.

2. Rozwijanie motywacji do porozumiewania się z drugą osobą, komunikowania potrzeb i stanów emocjonalnych.

3. Tworzenie sytuacji edukacyjnych i wykorzystywanie sytuacji życiowych do rozwijania umiejętności komunikacyjnych dziecka.

4. Wdrażanie do samodzielnego wykonywania czynności związanych z samoobsługą, umożliwianie doznawania satysfakcji z osiąganej niezależności.

5. Konstruowanie sytuacji wychowawczych umożliwiających doświadczanie relacji społecznych.

6. Uczenie zasad współistnienia społecznego oraz kształtowanie umiejętności radzenia sobie w różnych sytuacjach społecznych.

7. Stwarzanie sytuacji sprzyjających poznawaniu otoczenia, w którym przebywa dziecko.

8. Wspieranie rozwoju sprawności psychofizycznej, prowadzenie zajęć niezbędnych do rozwoju psychoruchowego.

Metody terapii dzieci autystycznych stosowane w codziennej pracy:

1.Metoda wymuszonego kontaktu – „Holding”

Została opracowana i wprowadzona do terapii przez dr Marthę Welch w Mothering Center w Greenwich – USA. Metoda ta opiera się na założeniu, że jedną z podstawowych przyczyn autyzmu jest brak poczucia bezpieczeństwa dziecka w jego relacji z matką. Terapia holdingu polega na przytulaniu dziecka przez matkę – nawet wbrew jego woli, często przy gwałtownym oporze. Jednym z celów tej metody jest przeciwdziałanie stereotypowej autosymulacji – trzepotanie palcami, ślinienie, gryzienie. Drugim celem jest odreagowanie lękotwórczych sytuacji. Zachęca się dziecko, aby się wypłakało, wykrzyczało. Matka w takiej sytuacji przytula dziecko, dając mu poczucie bezpieczeństwa. W ostatnim etapie terapii opór dziecka jest wyczerpany, mięśnie i oddech rozluźniony. Dziecko przytula się do matki, nawiązuje kontakt wzrokowy, dotyka jej po twarzy, jest przygotowane do nauki.

https://s3.mamotoja.pl/newsy/przedszkole-montessori-65763-4_3.jpg

2.Metoda dobrego startu

Jest jedną z metod terapii psychomotorycznej, która opiera się na prawie E. Dupre, mówiącym o jedności psychiki i motoryki. Metoda dobrego startu (MDS) została opracowana przez M.Bogdanowicz pod koniec lat sześćdziesiątych. Inspiracją do powstania MDS była francuska metoda Le Bon Depart. Głównym celem MDS jest usprawnianie i harmonizowanie współdziałania motoryki i psychiki przez korekcję i kompensację zaburzonych funkcji. W metodzie tej usprawniane są funkcje: słuchowe, wzrokowe, dotykowo – kinestetyczno – ruchowe oraz wzrasta ich integracja. Stosowana dotychczas MDS okazała swą szczególną przydatność w wyrównywaniu dysharmonii u dzieci z „ryzyka dysleksji” i dzieci ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu. Podjęte w ostatnich latach próby dostosowania MDS do pracy z dziećmi upośledzonymi umysłowo autystycznymi – ukazały również efektywność tej metody. Czas trwania zajęć modyfikowany jest w zależności od potrzeb i samopoczucia dzieci uczestniczących w terapii, jednak nie jest krótszy niż 30 i nie przekracza 45 minut. W terapii uczestniczy dziecko zawsze z rodzicem lub opiekunem. Do każdych zajęć przygotowane zostają pomoce np: tablica ze słowami piosenki, ilustracja do treści piosenki, przedmioty ilustrujące treść piosenki, woreczki z gorczycą oraz inne pomoce do wystukiwania rytmu piosenki, karty pracy, przybory do pisania.

3. Metoda Weroniki Sherborne

Została opracowana przez fizjoterapeutkę Weronikę Sherborne w Anglii. Głównym założeniem tej metody jest posługiwanie się ruchem jako narzędziem we wspomaganiu rozwoju psychoruchowego dziecka i w terapii zaburzeń rozwoju.Cele ćwiczeń Ruchu Rozwijającego to: poznanie własnego ciała, kształtowanie związku jednostki z otoczeniem fizycznym, współdziałanie w grupie, bycie twórczym i zaangażowanym, wspomaganie emocjonalnego rozwoju dziecka, rozwijanie świadomości schematu i integrowania poszczególnych jego części, rozwijanie orientacji przestrzennej, wspomaganie poczucia bezpieczeństwa, zaufania, pewności siebie, wiary we własne siły i możliwości, kształtowanie pozytywnych relacji z otoczeniem.

5. Terapia behawioralna

Zapoczątkowanie teorii behawioralnej w terapii zaburzeń autystycznych zapoczątkował C.B. Ferster w latach sześćdziesiątych. Wysunął on hipotezę, że podstawowym problemem dzieci autystycznych są deficyty w uczeniu się. Uważał, że przyczyną powstania tych deficytów są nieprawidłowości w postawach rodziców. Ten pogląd już się zdezaktualizował, ale zasługą Ferstera pozostało ukazanie możliwości zastosowania teorii uczenia się w terapii dzieci autystycznych oraz zapoczątkowanie szeregu badań nad uczeniem się bardziej złożonych czynności.

Bibliografia:
https://zpewleczyca.szkolnastrona.pl/index.php?c=article&id=188

Opracowała: K.P.

4. Metoda integracji sensorycznej

Należy traktować ją jako terapię podstawową, która przygotowuje dziecko w uczeniu się i pomaga złagodzić określone zaburzenia w przetwarzaniu danych percepcyjnych. Terapię tę należy wkomponować w całościową koncepcję pomocy dzieciom autystycznym. Celem tej terapii jest oddziaływanie na zaburzone sfery, a nie edukacja dziecka. Dziecko musi być "samo swoim terapeutą" - aktywne, wybierające to co mu sprawia przyjemność lub czego potrzebuje. Terapeuta jest narzędziem w rękach dziecka, wcześniej musi na sobie wszystkiego doświadczyć, następnie na dziecku poćwiczyć naciąganie, uciskanie, siłę uderzeń bodźca, pamiętając o tym, że tylko przyjemne bodźce zostaną zintegrowane przez układ nerwowy. Techniki stosowane w tej terapii hamują lub pobudzają nadwrażliwość lub niedowrażliwość dziecka.

6. Metoda Knillów

Metoda Aktywności –Została ona stworzona przez małżeństwo Marianna i Christophera Knillów. Metoda ta polega na wykonywaniu specjalnie dobranych zestawów ćwiczeń do akompaniamentu muzyki. Pomaga dzieciom z autyzmem w zdobywaniu świadomości własnego ciała – w odczuwaniu części ciała, nauce ruchów celowych, w nauce naśladownictwa. Ma wpływ na rozwijanie i poprawę kontaktu wzrokowego oraz poprawę kontaktu z drugim człowiekiem. Zastosowanie w tej metodzie muzyki, ram czasowych i stałych aktywności daje dzieciom poczucie przewidywalności i bezpieczeństwa.

KĄCIK JĘZYKA ANGIELSKIEGO

Autumn- Rhyme

Jesień- Rymowanka

Autumn winds begin to blow
(blow- dmuchamy)
Colored leaves falls fast and slow.
(fall motion with fingers- odgrywamy upadanie liści palcami)
Twirling, whirling all around
(turn self around- obracamy się)
Till at last, they touch the ground
(fall to the ground- upadamy na ziemie)

I Love Apples!

Tune: You Are My Sunshine

I love red apples. I love red apples.
And I could eat them every day.
I love the sweet ones and I love the tart ones.
Please don't take my apples away.

I love green apples. I love green apples.
And I could eat them every day.
I love them sour, they give me power,
Apples keep the doctor away.

I love yellow apples. I love yellow apples.
And I could eat them every day.
I love them crunchy, I love them munchy,
Please don't take my apples away.

© 2014 teachingmama.org

Autumn

1. Pumpkin
2. Birds
3. Acorns
4. Mushroom
5. Leaves
6. Chestnuts
7. Apple
8. Umbrella

ISLCollective.com

Z cyklu poczytajmy razem: rodzic: słowo ja: obrazek

Wiewiórka Władysław Broniewski

Ruda , ruda

skacze wesoło z na .

Z chwiejnej w zieleń da nurka,

machnie w prawo i w lewo.

Zeszła na , nic się nie boi,

wie, że mamy w kieszonkach.

O, z bierze! O, przy mnie stoi

chwiejąc puszystym końcem

Nikt jej nie skrzywdzi, nikt jej nie spłoszy
taka jest śliczna, zręczna i żywa!

Zjadła za kilka groszy,

na pożegnanie kiwa

https://pl.depositphotos.com/73709343/stock-illustration-cartoon-adorable-squirrel.html
http://www.prabuty.pl/drzewo/
https://pl.123rf.com/photo_120351397_r%C4%99cznie-malowana-ga%C5%82%C4%85zka-drewna-rustykalny-element-projektu-atramentu-sucha-ga%C5%82%C4%85%C5%BA-drzewa-i-drewniana.html?vti=njedeq5bv7u3j71fog-1-101
https://pl.depositphotos.com/33449059/stock-illustration-hazelnuts-with-leaves.html
https://pl.depositphotos.com/119368884/stock-illustration-human-hand-gesture-palm-fingers.html
https://pl.depositphotos.com/13443542/stock-illustration-hand-drawn-earth.html

„Mamo, Tato pobawmy się”

Zabawa jest wspaniałym narzędziem, które umożliwia nam bycie w autentycznym kontakcie z naszymi dziećmi i budowanie więzi.

Wspólna zabawa z dzieckiem przynosi wiele korzyści:

1. Przede wszystkim daje poczucie dziecku, że jest dla rodzica ważne

Dziecko poprzez wspólną zabawę dostaje komunikat, ,,Kocham Cię, jesteś dla mnie ważny/ważna i zawsze znajdę dla Ciebie czas”.

2.Wspólna zabawa zacieśnia więzi i buduje relacje

Pozwala lepiej się poznać. Rodzic wiele dowiaduje się o swoim dziecku. Podczas zabawy można zaobserwować, jak dziecko reaguje na różne sytuacje, co lubi, a czego nie, co mu sprawia radość, a co powoduje, że jest smutne. To proces dwustronny, dziecko również uczy się emocji rodzica oraz przekonuje się, że zawsze może na niego liczyć.

3.Wspiera rozwój poznawczy

Zabawa to najlepszy sposób, by nauczyć dziecko nowych rzeczy. Zabawki takie jak puzzle czy klocki rozwijają logiczne myślenie, umiejętność porządkowania, wnioskowania i rozwiązywania problemów. Zachęca do poznawania nie tylko kolorów, ale i różniących się między sobą figur geometrycznych. Ważne jest również granie w gry planszowe, podczas wspólnego grania dzieci: konfrontują się z uczuciem przegranej i próbują panować nad złością, a czasem i frustracją.

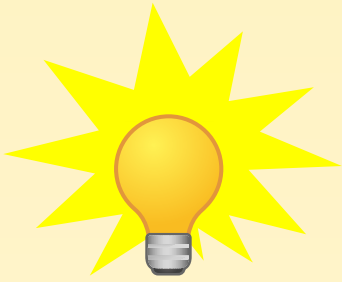

4. Wspiera rozwój społeczny i emocjonalny

Dziecko, bawiąc się z Tobą, uczy się, w jaki sposób należy rozpoznawać i okazywać swoje emocje i współdziałać z drugą osobą. Ważne jest również kształtowanie umiejętności czekania na swoją kolej, sprzątania po zakończonej zabawie, dzielenia się zabawkami, przestrzenią itp. Np. z rodzeństwem.

5. Buduje autorytet rodzica

Dziecko nie wie, jak uruchomić zabawkę? Nie może poradzić sobie z właściwym dopasowaniem elementów w sorterze? A może ukochanemu misiowi oderwało się uszko? Wtedy z pomocą przychodzisz Ty, Rodzic! Nie tylko w mig pokażesz, jak rozwiązać dany problem, ale przy okazji opowiesz, skąd się wziął i jak mu zaradzić. W oczach dziecka rodzic wyrasta więc na autorytet, który potrafi sobie poradzić z każdym zadaniem.

https://2.bp.blogspot.com/-3VrhoP9YqiI/W04zkAPuIDI/AAAAAAAAARk/z10wv-vIhUwI0Q9tWkGJwFihUdEK6oJuwCLcBGAs/s1600/tres-ninos-jugando-bloques_1639-3095.jpg

Poniżej przedstawiam propozycje jesiennych zabaw do wykorzystania w wolnym czasie ☺

Jesienne szukanie skarbów
Warto przygotować listę rzeczy, które dziecko ma znaleźć podczas spaceru. Mogą to być liście, szyszki, kasztany, żołędzie czy jarzębina.

Znajdź drzewo pasujące do liści
To prosta zabawa, wystarczy nazbierać trochę liści z okolicznych drzew, a zadaniem dziecka będzie później odnalezienie drzewa, z którego ten liść mógł spaść.

Korale z jarzębiny i ludziki, zwierzątka z kasztanów
Korale mogą spodobać się szczególnie dziewczynkom. Warto nazbierać dużo jarzębiny by zrobić piękne korale bądź bransoletkę. Tworzenie kasztanowych stworków to świetny sposób na usprawnianie motoryki małej oraz pobudzanie dziecięcej wyobraźni.

Wyklejanie z plasteliny szablonu liścia, drzew, grzybów itp.
W internecie można znaleźć wiele ciekawych szablonów, a następnie wspólnie z dzieckiem wykleić je kolorową plasteliną.

Wspólne pieczenie
Kuchenne aktywności nie muszą być atrakcjami jedynie na jesienne dni, ale jesienią można przyrządzić jakieś smakołyki kojarzące się z tą porą roku, np. pieczone jabłka z odrobiną dżemu i cynamonem bądź ciasto z dyni.

Kolorowe pieczątki
Do ich wykonania będą potrzebne farby plakatowe, liście oraz kartki. Liść pokrywamy farbą i odbijamy na papierze. Na jednej kartce można odbić kilka liści, dzięki temu utworzy się ciekawa kompozycja. Wykonanymi pracami można ozdobić dom. W pokojach będzie bardziej kolorowo, a dzieci ucieszą się, że ich dzieła zostały docenione.

Teatr cieni
To propozycja nie tylko na jesienne dni, ale także sposób na spędzenie czasu w domu, gdy pogoda nie dopisuje. Można przygotować teatrzyk dla dzieci lub pozwolić im na kreatywność i aktywne włączenie się do zabawy.

Stworzenie z dziećmi ścieżki sensorycznej
Z kamieni, patyczków, szyszek, kasztanów i żołędzi a później chodzenie po tej ścieżce bosymi stopami.

Lepienie z masy solnej, np. jeża, jesiennych dekoracji
Ćwiczenia sprawności manualnej oraz dodatkowo można utrwalić kolorową jesień na dłużej.

Opracowała P. B.

Kącik kreatywny

8 rzeczy, które powinniście zrobić z dzieckiem jesienią

Mamy nadzieję, że nie należysz do tych ludzi, którym jesień kojarzy się wyłącznie z chandrą i depresją. Bo jesień to wyjątkowo piękna pora roku. Bogactwo kolorów, zapachów, kształtów, wrażeń i doświadczeń. Żaden sezon nie niesie ze sobą tyle inspiracji i pomysłów na wspólne spędzenie czasu!

Obrzucajcie się jesiennymi liśćmi

Spacer – przynajmniej krótki – to codzienny obowiązek także, a może przede wszystkim, właśnie jesienią. Nie! Korekta! To nie obowiązek, to przyjemność! Szelest spadających na głowy liści we wszystkich kolorach tęczy, zapach szyszek, kasztanów, żołędzi… Ubierzcie ciepłe swetry, zamotajcie się w mięciutkie szaliki i biegnijcie do pobliskiego parku. Wskoczcie w górę liści, szurajcie w nich butami i porozrzucajcie wokół siebie.

Szukajcie skarbów jesieni

Podczas wspólnej przechadzki wytężcie wzrok – starajcie się dostrzec i usłyszeć jak najwięcej. Zabierzcie ze sobą koszyk – szukajcie kasztanów, żołędzi, szyszek, zorganizujcie konkurs na najbardziej kolorowy liść. Śledźcie wiewiórki, dżdżownice, robaczki. Zniżcie się do ich poziomu i przyglądajcie się temu, co robią.

Majsterkujcie z naturą

Kiedy wrócicie do domu spróbujcie wyczarować ze swoich skarbów piękne, pachnące ozdoby lub zabawki. Wianek z szyszek, obrazy i bukiety z liści, ludziki z kasztanów, korale z jarzębiny – największa zabawa to samo ich tworzenie, ale efekty końcowe też często zaskakują samych twórców.

Taplajcie się w kałużach

Trochę popadało? Kiedy już zdążycie zachwycić się stukającymi w szybę kroplami deszczu, zakładajcie kalosze, łapcie za parasole i biegnijcie na dwór. Nie omijajcie kałuż – wskakujcie w te największe. Chyba nie zapomnieliście, jaka to frajda?

Poczytajcie książkę na dworze

Nawet ta, której treść znacie już na pamięć zyska nowy wydźwięk w blasku jesiennego słońca i w otoczeniu kolorowych liści. Nie wierzycie? Wystarczy spróbować! Weźcie koc, znajdźcie mało obleganą ławeczkę i zatopcie się wraz z dzieckiem w ulubionej lekturze.

Upieczcie pyszne ciasteczka

Jeśli jeszcze nie macie za sobą wspólnych wypieków, koniecznie zorganizujcie je właśnie jesienią. Wykrawanie ciasta foremkami, ozdabianie ciasteczek z bakaliami, korzenny zapach roznoszący się po całym mieszkaniu i wreszcie rozpływające się w ustach smakołyki – tego nie może zabraknąć w czasie długich jesiennych wieczorów.

Wypijcie kakao pod kocem

Nie wpuszczacie malucha do łóżka z jedzeniem i piciem? Zróbcie wyjątek! Przygotujcie gorące kakao, talerzyk upieczonych samodzielnie ciasteczek, włączcie nocną lampkę i wskakujcie pod ciepły koc. Porozmawiajcie o tym, jak minął dzień, zaplanujcie nadchodzące, opowiadajcie sobie bajki albo bawcie się w zgadywanki. Delektujcie się chwilą – po prostu.

Róbcie kolorowe zdjęcia

Słońce przebijające się przez gałęzie i tańczące w kolorowych liściach tworzy wyjątkowe krajobrazy. Zatrzymujcie je w obiektywie nim znikną pod grubą białą pierzyną. Róbcie jak najwięcej zdjęć – nie szukajcie idealnych pozycji czy optymalnych kadrów – pstrykajcie, tak po prostu.

Trudno zaprzeczyć, że jesień ma w sobie coś magicznego. Można odnieść wrażenie, że świat, szykując się do zimowego snu, chce nam zaoferować jak najwięcej. Tak jakby chciał zdążyć z ukazaniem nam swojego bogactwa i wyjątkowości zanim przykryje je warstwa śnieżnego puchu. Nie narzekajmy więc na coraz krótsze dni, ale maksymalnie wykorzystajmy coraz dłuższe wieczory. Zaszczepmy w naszym dziecku miłość do jesieni – pełne pięknych, kolorowych wspomnień .

Opracowała K.B.

KĄCIK MATEMATYCZNY
Zabawy matematyczne - Liczenie

Wierszyki z dzieciństwa

Pamiętasz jakiś wierszyki z czasów swojego dzieciństwa? A może babcia i dziadek nauczą malucha jakiegoś „matematycznego ” wiersza?

Pewna Pani miała psa
Julian Tuwin

Jeden, dwa, jeden, dwa,
Pewna pani miała psa,
Trzy i cztery, trzy i cztery,
Pies ten dziwne miał maniery.
Pięć i sześć, pięć i sześć,
Pies ten lodów nie chciał jeść.
Siedem, osiem, siedem, osiem,
Wciąż o kości tylko prosił.
Dziewięć, dziesięć, dziewięć, dziesięć,
Kto te kości mu przyniesie?
Ty czy ja, ja czy Ty?
Licz od nowa: raz, dwa, trzy…
„Policz, co się ma”
Mam dwie ręce, łokcie dwa,
Wszystko pięknie zgadza się.
Dwoje uszu, oczka dwa,
No i buzię też się ma.
A ponieważ buzia je,
Chciałbym buzie też mieć dwie!

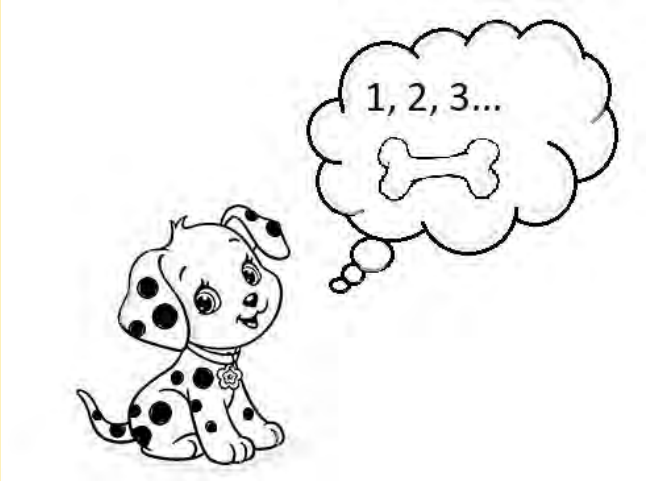

Znasz z pewnością całe mnóstwo zabaw z dominem i jego różnymi wersjami. Przypomnij sobie i baw się razem z czterolatkiem. Oto jedna z propozycji:

- Liczba 6 – poproś dziecko, by ułożyło kostki domina tak, by razem było sześć kropek. Oczywiście zamiast sześciu można zaproponować inną liczbę dziecku.
- Dobieranie – każdy z was- ty i dziecko – dobieracie tyle kostek domina, aby jak najszybciej zebrać w sumie 10 kropek
- Dodawanie i odejmowanie – dodawanie do siebie kropek domino.

5 LATKI

Zapałkowe cyferki

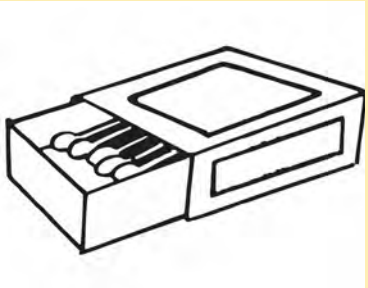

Twój pięciolatek zapewne poznał już podstawowe cyfry. Zaproponuj mu zabawę w układanie cyferek z zapałek, wykałaczek, patyczków do uszu lub patyczków lekarskich:

- Jakie cyfry można ułożyć, gdy macie tylko jeden patyczek?
- Jakie cyfry można ułożyć, gdy macie dwa lub trzy patyczki?
- Jakie cyfry można ułożyć, gdy macie kolejno cztery, pięć i sześć patyczków?

6 LATKI

Zakodowane cyfry

Jak już wiesz, cyfr mamy tylko dziesięć. Posługujemy się cyframi w systemie arabskim: 1, 2,3,4…, a także rzymskim: I, II, III, … Stwórz z dzieckiem swój system cyfr. Możecie go nazwać swoim nazwiskiem. Poproś dziecko, by wypisał w rzędzie wszystkie cyfry. Do każdej cyfry trzeba dorysować znak, który od teraz oznacza daną cyfrę np.:

0 – dorysuj chmurę,
1 – serce,
2 – kwadrat,
3 – kwiat,
4 – trójkąt,
5 – oko,
6 – liść,
7 – auto,
8 – balon,
9 – słońce,

A teraz pobaw się z dzieckiem w zagadki. Jaka to liczba?

Serce i kwiat – to liczba 12, a kwiat i serce to liczba 21;
Kwadrat i kwiat to liczba 23, a kwiat i kwadrat to liczba 32;
I tak dalej...

Sudoku

Rodzicu zaproponuj dziecku zabawę w sudoku obrazkowe. Sudoku nie jest prostą grą, dlatego warto podsuwać ją dzieciom. Wzbudzi w nich kreatywność, logiczne myślenie, zachęci do rozwiązywania zagadek, które poprawiają sprawną umysłowość. Sudoku matematyczne dodatkowo sprawi, że matematyka stanie się dla dzieci sposobem na zabawę i dobre spędzenie czasu.

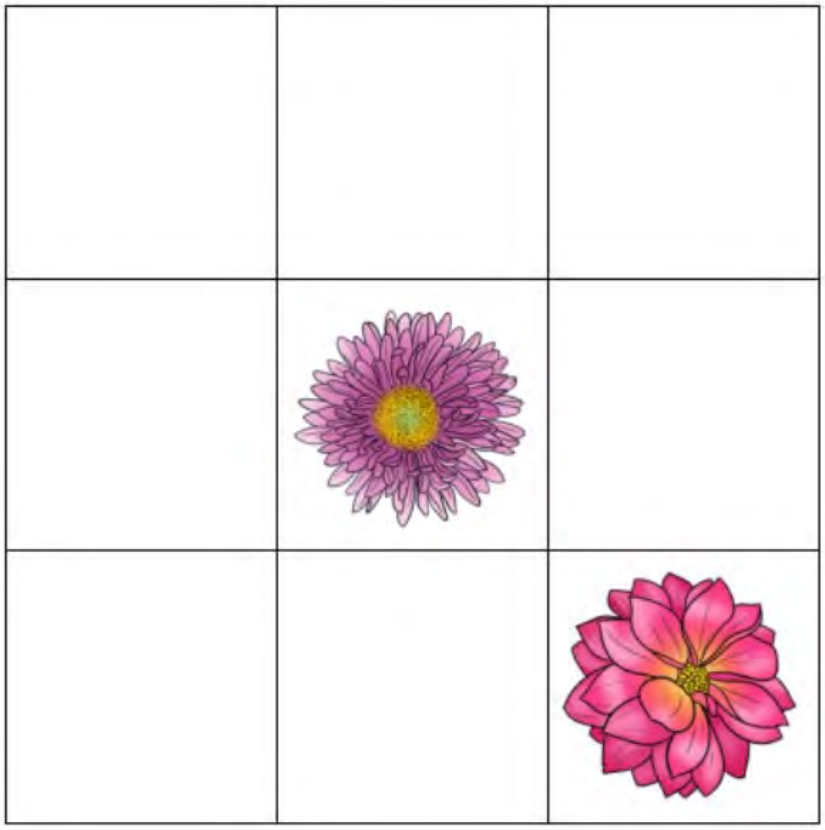

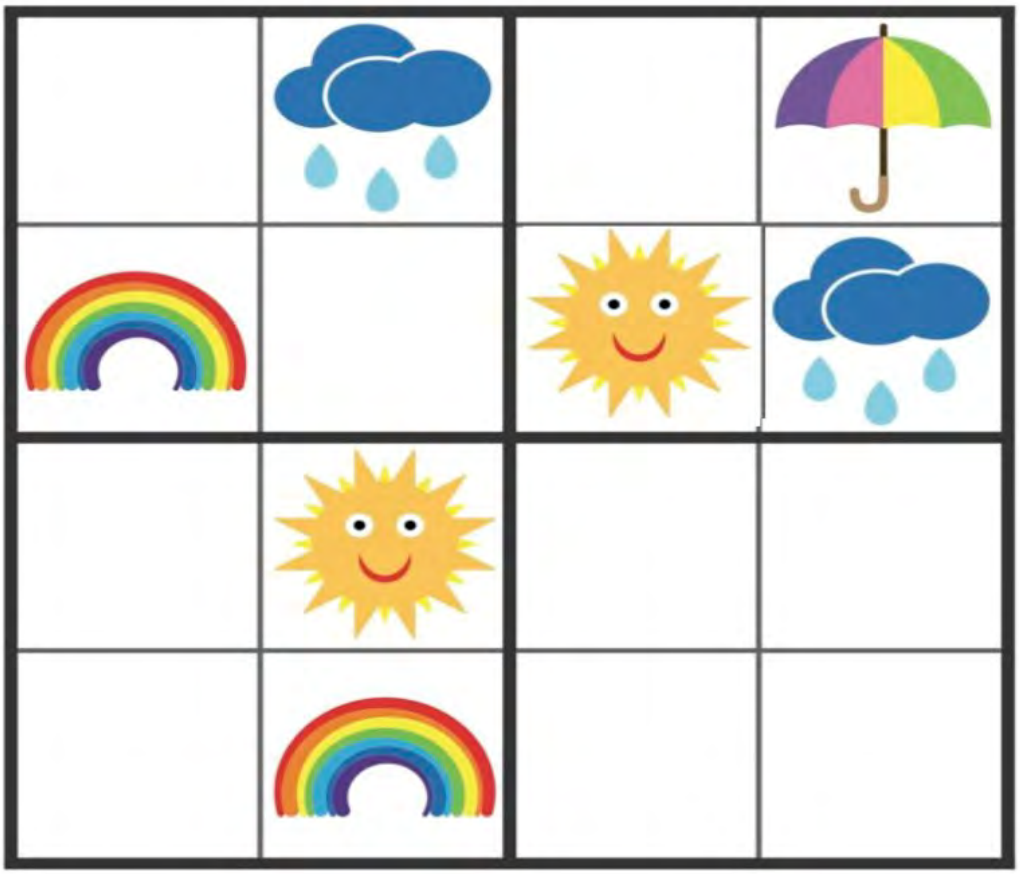

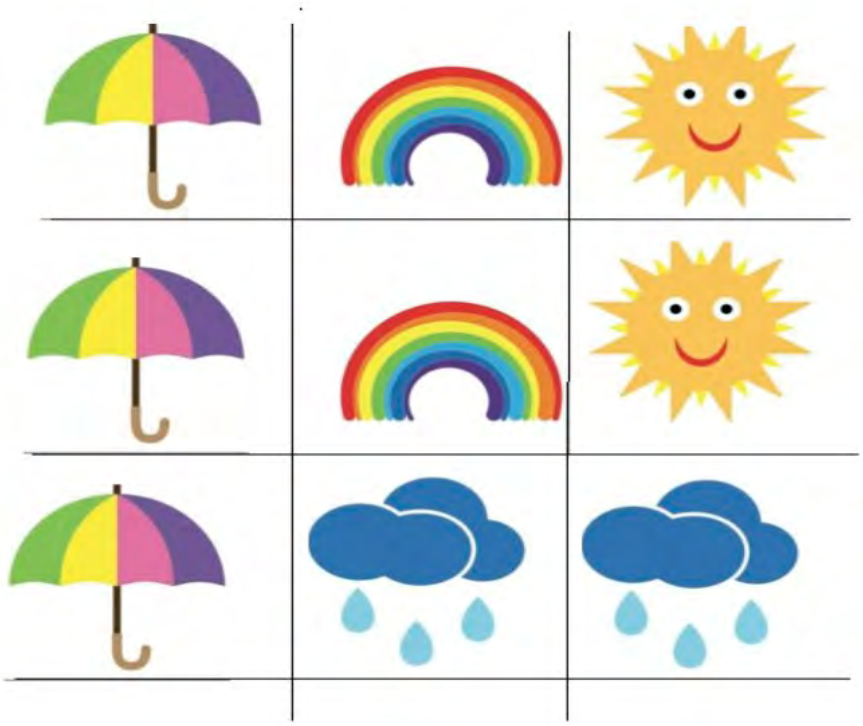

Opracowała J.B.

KĄCIK LOGOPEDYCZNY
ZABAWY LOGOPEDYCZNE- JESIEŃ

1. SOWA SPRZĄTA SWOJE MIESZKANIE
R. Sprawka, J. Graban– gimnastyka narządów mowy

Dziecko trzyma lusterko, rodzic prosi aby dziecko słuchało opowiadania i w trakcie powtarzało wykonywane przez niego ćwiczenia.

*Sowa rozejrzała się po swojej dziupli (*dziecko przesuwa językiem po podniebieniu górnym, wewnętrznych ścianach policzków i "podłodze" za dolnymi zębami)*, zauważyła wielki bałagan. Postanowiła zrobić porządek. Zaczęła od odkurzania sufitu dziupli* (dziecko przesuwa językiem od przodu do tyłu jamy ustnej po podniebieniu górnym)*, zdjęła też firanki* (liczy czubkiem języka górne zęby) *i włożyła do pralki* (motorek, parskanie wargami). *Po chwili pralka zaczęła płukanie firan* (dziecko przepycha powietrze w buzi, robi balonik). *Sowa odkurzyła też ściany (*przesuwa czubkiem języka po wewnętrznej ścianie policzków)*oraz podłogę* (przesuwa językiem za dolnymi zębami). *Rozwiesiła firany* (ponownie liczy górne zęby). *Sowa była bardzo zadowolona z wykonanej pracy i szeroko się uśmiechnęła* (dziecko rozciąga szeroko usta w uśmiechu). *Dumna wyjrzała z dziupli i rozejrzała się wokoło* (porusza ruchem okrężnym na zewnątrz jamy ustnej). *Spojrzała w górę* (dziecko sięga czubkiem języka w stronę nosa)*, spojrzała w dół* (sięga czubkiem języka w kierunku brody). *Rozejrzała się też w prawo (*przesuwa czubkiem języka do prawego kącika ust) i *w lewo (*przesuwa czubkiem języka do prawego kącika ust). *Wszędzie był porządek i słychać było śpiewające ptaki (*dziecko gwiżdże naśladując śpiew ptaków).

2. WIERSZYK "Wiatr i chmurki" D. Gellner

Tam za lasem	(*machamy prawą ręką, rysujemy w powietrzu drzewko)*
Tam za górką	(*machamy lewą ręką , dwoma rączkami rysujemy w powietrzu górkę*)
wiatr dokuczał małym chmurkom	(*rączkami w powietrzu rysujemy chmurki)*
aż się chmurki popłakały	(*udajemy, że płaczemy pocierając oczka)*
i deszcz padał przez dzień cały	(*stukamy paluszkami o podłogę lub stół)*

3. Zabawa oddechowa „Jesienne drzewo".

Rodzic kładzie na środku stołu arkusz papieru, na którym jest narysowane drzewo jesienne bez liści. Drzewo to przykrywa liśćmi (kulkami zrobionymi z gazet, bądź z bibuły, serwetek itp.) Zadaniem dzieci jest zdmuchnięcie z rysunku liści (kulek papieru) i zobaczenie obrazka znajdującego się pod nim.

4. Zabawa ruchowo – logorytmiczna „Ptasie gniazda”.

Dziecko – ptak siedzi w gnieździe (gazeta na dywanie). Na sygnał rodzica (np. klaśnięcie) wylatuje z gniazda i biega w różnych kierunkach, wydając ptasie odgłosy. Rozprostowuje skrzydła, ręce unosi do góry podczas wydechu, a opuszcza podczas wydechu.

Inna wersja zabawy. Dziecko zamieniamy w różne gatunki ptaków, biegając wydaje odgłosy.

Przykładowe odgłosy ptaków:

– jaskółki: kiju, kiju,

– bociany: klee, klee,

– wróble: ćwir, ćwir,

– wrony; kra – kra,

– dzięcioły: stuku – puku.

5. Zabawa artykulacyjno – ruchowa „ Listek do listka”.

Pomoce: kolorowe liście wycięte z papieru, na których są napisane sylaby szu, sza, szo, szy, itp. (jedna sylaba to jeden kolor)

Wspólnie z rodzicem dziecko szuka w pokoju porozkładanych jesiennych, kolorowych liści. Gdy dziecko znajdzie liść, rodzic tłumaczy, że podczas jesieni wieje często wiatr i wydaje różne dźwięki np. szszsz, sza, sze, szuuu itp. Odczytują sylaby napisane na emblematach liści. (szszsz, sza, sze, szu, szo, szy, usz, asz, esz itp).

https://image.ceneostatic.pl/data/products/17797287/i-juz-jesien.jpg

Opracowała M.B.

NASZA CODZIENNOŚĆ :)

Dzieci z grupy I podczas spotkania z Strażą Pożarną

Jesienne jabłka grupy II

Grupowa praca plastyczna dzieci z grupy III

Plastyczne przetwory w wykonaniu dzieci z grupy IV

Spotkanie z policjantami w grupie V

Grupa VI w odwiedzinach u Strażaków

Jesienne drzewa grupy VII

Kodowanie na dywanie w grupie VIII

Dzień Kropki w grupie IX

Dzieci z grupy X za pomocą zmysłów (smaku, węchu i dotyku) odgadywały co to za owoc lub warzywo.

Kącik przyrody grupy XI

Teatrzyk w grupie XII

Wizyta grupy XIII na farmie dyni

Robienie sałatki owocowej w grupie XIV

Zajęcia w grupie XV z gościem tatą Piotrka. Tata opowiadał o swojej pasji - rajdach samochodowych oraz bezpieczeństwie.

Zespół redakcyjny:
Iwona Fabiszewska – recenzent.
Karolina Pochmara - propozycje tematów, opracowanie graficzne, kącik języka angielskiego, kącik kulinarny, artykuł „Wspomaganie rozwoju dziecka autystycznego w przedszkolu”.
Małgorzata Skolimowska – artykuł „Jak wspierać kreatywność u dzieci?”
Aleksandra Chrostowska – artykuł „Adaptacja dzieci w przedszkolu”
Monika Belka – zabawy logopedyczne
Paulina Korczak– Obchody Święta Niepodległości w Polsce.
Karolina Bartnicka – kącik kreatywny.
Julia Bortel - kącik matematyczny.
Aldona Iwan- jesienne zagadki, z cyklu „Poczytajmy razem”
Paulina Benecka – propozycje zabaw- Mamo, tato pobawmy się.